

РЕШЕНИЕ

№ 6164

гр. София, 19.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 27.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **1137** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Е. Н. Й. с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица]-132, ет. 3, офис 3 срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22220220008357-091-001/13.08.2021 г., потвърден с Решение № 1879/10.12.2021 г. от Заместник-директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика, при ЦУ на НАП.

В жалбата, от съда се иска РА да бъде отменен, като необоснован, неправилен и незаконосъобразен. Твърди се, че същият е издаден в нарушение на чл. 2, чл. 3, чл. 5 и чл. 6 от ДОПК, защото в хода на проведеното ревизионно производство, органите по приходите са подхождали формално и незадълбочено и не са установили всички факти от значение за спора. Според оспорващата е недоказано изпълнението на фактическия състав на чл. 19, ал. 2 от ДОПК, което законът въвежда в тежест на ревизиращия екип. Не са взети предвид обясненията, дадени от ревизираното лице, че към момента на установяване на задълженията за представляваното от нея дружество, тя вече не е била негов управител. Прави се възражение за изтекла погасителна давност и се твърди, че РД и РА са съставени в нарушение на процесуалните правила. Инвокирани са доводи, че органите по приходите неправилно са приели, че съдружниците в ООД могат да правят парични вноски само за покриване на загуби и при временна необходимост за определен срок. Съгласно търговското законодателство съществува задължение за връщане на допълнителна парична вноска в капитала, но това става

след решение на общото събрание на съдружниците. В тази връзка, неправилно е прието, че направената от „Д. Т. Л.“ допълнителна парична вноска в размер на 171 900 евро, представлява приход за дружеството „Офроуд“ ООД. Липсата на протоколи за взето такова решение, не може да бъде тълкувано във вреда на Е. Й., защото когато е провеждана ревизията на дружеството, тя отдавна не е била управител и не е могла да се снабди с каквато и да е документация. Посочва се, че ревизията на Й. е за периода 2014 г. – 2015 г., докато задължението за корпоративен данък на „Офроуд“ ООД, доколкото може да се приеме за такова е възникнало през 2012 г. Според жалбоподателя, в тежест на органите по приходите е било да установят, за какъв срок е дадена допълнителната парична вноска на дружеството и кога е следвало да бъде отписана. Сочи, че позоваването на влязъл в сила ревизионен акт е неправилно, защото към момента на извършване на ревизията, „Офроуд“ ООД не е имало вписан управител, който да предприеме действия по оспорването му. По отношение на приложението на чл. 19, ал. 1 от ДОПК, оспорващият сочи, че не е бил управител на дружеството, към момента на извършване на ревизията. Не са укривани факти и обстоятелства, които по закон е бил длъжен да обяви пред органа по приходите или публичния изпълнител. Подавани са своевременно годишни финансови отчети (ГФО), в които надлежно са отразени всички факти, имащи отношение към стопанската дейност на юридическото лице. По отношение на хипотезата на чл. 19, ал. 2 от ДОПК се сочи, че установяването на предпоставките за този вид отговорност е в тежест изцяло на органите по приходите. Изтеглените от Й. суми от сметките на „Офроуд“ ООД не може да бъде основание за ангажиране на отговорността ѝ, защото тези суми са били използвани, във връзка с упражняваната от него търговска дейност. От друга страна за ангажиране на този особен вид отговорност е необходимо, управителят – физическо лице да е имал такова качество, към момента на установяване на задължение. Няма данни, че управителят се е разпоредил неправомерно с изтеглените парични средства, както и не се установява, по този начин да е извършено скрито разпределение на печалби. Й. е декларирала своевременно получените като възнаграждение суми и е заплатила съответните данъци.

По отношение на задълженията по ЗДДС, УПФ, ЗЗО и ДОО на „Офроуд“ ООД, за които също е ангажирана отговорността на Е. Й. по чл. 19 от ДОПК, конкретни доводи не се излагат.

В представените, в дадения от съда срок писмени бележки, освен релевираните доводи в жалбата се посочва, че изтеглената от Й. сума от 88 500 лв. всъщност представлява, уговореното между нея и дружеството възнаграждение по договора за управление и контрол (ДУК), като това обстоятелство е потвърдено от вещото лице, в изготвеното заключение.

По време на проведеното заседание по делото, оспорващата не се явява. Пълномощниците ѝ адвокат Х. и адвокат С. поддържат жалбата. Представени са допълнителни съображения в писмен вид. Претендират се разности.

Ответникът по оспорването, в лицето на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на НАП – [населено място] не се явява. Пълномощникът му юрисконсулт З. оспорва жалбата по аргументи, изложени в решението на Директора на Дирекция „ОДОП“. Претендира се юрисконсултско възнаграждение. Не са представени допълнителни съображения в писмен вид.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на

страните, приема следното:

По допустимостта на жалбата: По преписката няма данни за датата на връчване на Решението на Директора на Дирекция „ОДОП“, при ЦУ на НАП, [населено място] на жалбоподателя, поради което следва да се приеме, че подадената чрез административния орган жалба на 29.12.2021 г. (вх. № 53-04-1051) е в рамките на срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК. Във връзка с гореизложеното, съдът намира, че е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат нейни права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване. Жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения.

I. Фактически установявания.

Между страните не се спори, че ревизионното производство е образувано със заповед за възлагане на ревизия № Р-22220220008357-020-001/ 29.12.2020 г., изменена със Заповед за изменение на ЗВР № Р-22220220008357-020-002/25.03.2020 г., издадени от началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощен със Заповед № РД-01-128/18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП, [населено място]. Възложено е извършването на ревизия за ангажиране на отговорност по чл. 19 от ДОПК на Е. Н. Й., в качеството ѝ на управител на „Офроуд“ ООД, за задължения на дружеството по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) за м. 01.2015 г. за корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) за 2014 г. и 2015 г., за вноски за ДОО - за осигурители, вноски за здравно осигуряване - за осигурители и УПФ - за осигурители за периодите от 01.03.2015 г. до 30.06.2015 г. Задълженията са установени с влязъл в сила РА № Р-22220418007163-091-001/05.05.2020 г.

По време на ревизията са събрани доказателства и са изискани документи и обяснения.

С Протокол № 1723169/20.05.2021 г. са приобщени документи, събрани при извършена ревизия на „Офроуд“ ООД, приключила с издаване на РА № Р22220418007163-091-001/05.05.2020 г., който е влязъл в сила.

В хода на ревизията е установено, че през 2014 г. и 2015 г. Е. Й. е имала участия в следните дружества: едноличен собственик на капитала от 1996 г. в „Авторска Телевизия“ ЕООД, управител в дружество „Блек Ребел“ ООД, учредено през 2015 г. от съдружници-учредители Е. Й. и П. Т. и „Офроуд“ ООД, учредено през 2012 г., с предмет на дейност производство и разпространение на документални филми за българския и международния телевизионен пазар, предоставяне на информационни услуги чрез отразяване на обществени, политически и икономически събития посредством директна видеовръзка от мястото на събитието и др. Капиталът на дружеството е 10 000 лева, разпределен на 100 равни дружествени дяла на стойност от по 100 лева всеки един. Съдружници са „Авторска Телевизия“ ЕООД (50% от капитала) и „Д. Т. Л.“ (чуждестранен Търговец от Вирджински острови) с останалите 50% от капитала.

За ревизираните периоди и до 06.04.2017 г., „Офроуд“ ООД се е управлявало и представлявало от Е. Й.. В тази връзка изрично е проверено и установено, че от датата на учредяване на дружеството, включително до 31.12.2015 г., всички ГДД по чл. 92 от ЗКПО, заявления за регистрация по ЗДДС, справки-декларации за ДДС, декларации по чл. 73, ал. 1 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ), са подавани от жалбоподателката чрез квалифициран електронен подпис (КЕП).

Считало от 06.04.2017 г., Й. е заличена като управител, но на нейно място не е избран друг представляващ. Впоследствие СГС е назначил ликвидатор на дружеството.

С влезлия в сила РА № Р-22220418007163-091-001/05.05.2020 г. за дружеството са установени задължения и са начислени съответните лихви. В хода на ревизията е установено, че „Офроуд“ ООД не е имало наети лица по трудови и/или приравнени на тях правоотношения. Съгласно ДУК Й. ежесечно е получавала възнаграждение в размер на 14 300,00 лв., превеждано по банков път. Полученото от нея нетно възнаграждение за 2014 г. е в размер на 152 210,88 лв., а за периода от м. 01.2015 г. до м. 06.2015 г. - 75 966,12 лв.; Подавана е информация за изплатени възнаграждения на физически лица възнаграждения по нетрудови правоотношения, в размер на 500 - 600 лв. Дружеството не е притежавало собствени движими вещи и недвижими имоти. Ежегодно, с изключение на 2014 г. е декларирана счетоводни и данъчна загуби както следва: за 2012 г. - счетоводна и данъчна загуба в размер на 101 405,85 лв.; за 2013 г. - счетоводна загуба в размер на 175 138,51 лв. и данъчна загуба в размер на 175 388,76 лв.; за 2014 г. - счетоводна и данъчна печалба в размер на 22 979,39 лв., Изцяло приспадната по реда на чл. 70 от ЗКПО; за 2015 г. - счетоводна загуба в размер на 95 722,98 лв. и данъчна загуба в размер на 95 539,71 лв.

Установени са постъпления по сметки на „Офроуд“ ООД в „КТБ“ АД /в несъстоятелност/ в лева и в евро, извършени няколко дни преди и два дни след регистрацията му в Търговския регистър на 20.06.2012 г. Сумите са преведени от съдружника „Д. Т. Л.“, както следва: на 12.06.2012 г. - 315 084,21 лв. с посочено основание „регистрационен капитал“; на 13.06.2012 г. е постъпил директен валутен превод, в размер на 161 100,00 евро (левава равностойност 315 084,21 лв.). Като основание за превода е посочено „увеличение на капитала“; на 22.06.2012 г. е постъпил директен валутен превод, в размер на 171 900,00 евро (левава равностойност 336 207,18 лв.) с посочено основание „вноски по чл. 134 от ТЗ.

Органите по приходите са анализирали счетоводното отразяване (съгласно публикуваните ГФО) и изразходването на сумите, получените от дружеството от жалбоподателката. Установено е, че „Офроуд“ ООД е декларирало счетоводни загуби, които не са покрити с постъпилите парични средства от „Д. Т. Л.“. Не са налице протоколи от общо събрание на дружеството, които да показват срокове за връщане на сумите. Допълнително е установено, че през 2012 г., 2013 г. и 2014 г. суми от получените средства са изтеглени на каса лично от Е. Й., като липсват разходооправдателни документи за използването им за дейността на дружеството. Направен е извод, че предоставените на „Офроуд“ ООД парични средства не се допълнителни парични вноски, а представляват укрити приходи. Според направените изводи, са налице са привидни сделки, целящи заобикаляне на закона и отчитане на по-малко приходи, което от своя страна води до формиране и деклариране на по-малка данъчна основа и по-малко начислен и внесен данък. Декларираният данък е в нулев размер за всеки от ревизираните периоди.

Органите по приходите са взели предвид, че видно от ГФО за 2016 г., дружеството е посочило задължения, свързани с асоциирани и смесени предприятия над 1 година в размер на 350 000,00 лв. През 2015 г. заемните средства са били в размер на 336 000,00 лв. Сумата фигурира в Отчета за паричните потоци, свързани с получени или предоставени заеми още при създаването му през 2012 г. Тези средства не са използвани нито за покриване на загубите, нито за оздравяване на дейността му. Към 31.12.2017 г. задължението не е погасено и през същата година, то би следвало да

стане изискуемо в случай на валидното му възникване като такова. В такъв случай е подлежало на отписване с произтичащите задължения за отчитане на приход съгласно разпоредбите на СС 18 Приходи (Раздел Г, т. 2), във вр. с чл. 46, ал. 1 от ЗКПО. Поради това, при ревизията на „Офруд“ ООД, са извършени корекции на счетоводния финансов резултат със сумата в размер на 207 533,03 лв. за 2014 г. и със 129 056,92 лв. за 2015 г., или общо с 336 000,00 лв. В резултат е определен дължим КД в размер съответно на 20 753,03 лв. и в размер на 12 905,69 лв. със съответните лихви за просрочие.

Органите по приходите са направили извод, че по отношение на декларираните счетоводни и данъчни финансови резултати по ЗКПО за 2014 г. и 2015 г. на „Офруд“ ООД, е налице поведение на управителя на дружеството Е. Й., представляващо укриване на факти и обстоятелства, които по закон е била длъжна да обяви пред органите по приходите, а именно какъв е бил действителния финансов резултат на дружеството.

Установено е, че съгласно ГФО за 2012 г., „Офруд“ ООД е имало формиран фонд „Резервен“. В ГФО е декларирано като други резерви сума от 310 000,00 лв. Същевременно, при проследяване на паричните потоци, съгласно информация в отчета за парични потоци, същият фонд „Резервен“ е разходван основно под формата на разходи за възнаграждения и осигуровки. Това е потвърдено и от банковите извлечения от К. АД /н/, с които са регистрирани изплатени възнаграждения на Е. Й. по договор за управление и контрол. Всички средства за фонд работна заплата и задължителни осигурителни вноски са начислявани по ДУК с Е. Й.. След практическото спиране на дейността след м. 05.2014 г., управителят е продължил да получава възнаграждение, което е в размер на 183 065,00 лв. за периода от м. 07.2014 г. до м. 06.2015 г.

Констатирани са тегления от сметките на дружеството на парични суми, лично от управителя, както следва: през 2012 г. - 5 000,00 лв. и 20 000,00 евро (39 116,60 лв.), през 2013 г. - 26 000,00 лв. и 8 200,00 евро (16 037,81 лв.) и през 2014 г. - 88 500,00 лв. или общо 174 654,41 лв. Не са ангажирани доказателства за основанието за тегленето на тези суми, нито дали те са използвани във връзка с дейността на дружеството. В тази връзка е направен извода, че сумите са били изразходвани за лични нужди на жалбоподателката.

Изложените обстоятелства и събраните доказателства са мотивирали органите по приходите да приемат, че по отношение на Е. Й. са налице предпоставките за ангажиране на отговорност по чл. 19, ал. 1 и 2 от ДОПК, в качеството на управител на „Офруд“ ООД за задължения по влязъл в сила РА № Р22220418007163-091-001/05.05.2020 г.

Видно от представената от дирекция „Събиране“ при ТД на НАП, [населено място] информация, „Офруд“ ООД има публични задължения в размер на 183 942,69 лв., в това число главница 126 940,05 лв. и лихви 57 002,64 лв., изчислени към 25.01.2021 г. Дългът е категоризиран като несъбираем.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р22220220008357-092-001/30.06.2021 г. По реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК, не е подадено възражение.

Ревизията е приключила с РА № Р-22220220008357-091-001/13.08.2021 г., издаден от началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията.

По отношение на жалбоподателката са установени задължения по чл. 19 от ДОПК, в размер на 57 965,29 лв., в т. ч. главница 36 025,86 лв. и лихви в размер на 21 939,42 лв., в качеството ѝ на управител на „Офроуд” ООД, за задължения на дружеството по ЗКПО, ЗДДС, ЗЗО, ДОО и УПФ, установени с влязъл в сила ревизионен акт.

При обжалването по административен ред по-горестоящият орган е възприел изводите, направени в РА, поради което го е потвърдил с посоченото по-горе решение.

Освен установените по-горе фактически обстоятелства по време на ревизията, в хода на съдебното производство беше допуснато, изслушано и прието заключение (основно и допълнително) на съдебно-икономическа експертиза (СИЕ).

II. От правна страна.

За да издаде оспорения ревизионен акт, административният орган е приел, че за определени публични задължения на „Офроуд” ООД, следва да бъде ангажирана отговорността на Е. Й., като управител на дружеството на основание чл. 19, ал. 2 от ДОПК.

По силата на разпоредбата на чл. 19, ал. 2 от ДОПК (в сила към момента на възникване на задълженията на „Офроуд” ООД), управител или член на орган на управление, който недобросъвестно извърши плащания в натура или в пари от имуществото на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 или 2, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчужди имущество на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните, вследствие на което имуществото на задълженото лице е намаляло и по тази причина не са изплатени данъци или задължителни осигурителни вноски, отговаря за задължението до размера на извършените плащания, съответно до размера на намалението на имуществото.

Тълкуването на разпоредбата на чл. 19, ал. 2 от ДОПК (в приложимата редакция) налага извода, че фактическият състав на същата включва следните елементи: 1. Субект на отговорността – управител или член на орган на управление; 2. Наличие на задължение на лице по чл. 14, т. 1 или 2 ДОПК, 3. Действие – извърши действията, описани в двете хипотези на нормата, като действието следва да е извършено недобросъвестно; 4. Наличие на причинно следствена връзка - вследствие на това недобросъвестно действие не могат да бъдат събрани задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски. В съдебната практика се говори за т. н. "уникалност" на връзката между поведението на третото лице невъзможността да бъдат събрани задълженията; 5. Невъзможност да бъде събрано вземането - чрез допустими доказателствени средства органът по приходите следва да докаже, че дружеството не разполага с имущество, които е в състояние да покрие съществуващите публични задължения; и 6. Граници на отговорността - в резултат на недобросъвестното си поведение лицето отговаря за пълния размер на непогасеното задължение.

В разглеждания казус е установена безспорно първата от описаните предпоставки за ангажиране на отговорността на Е. Й. на основание чл. 19, ал. 2 от ДОПК. От 20.06.2012 г. до 06.04.2017 г. тя е бил съдружник, управител и представляващ „Офроуд” ООД. На 06.04.2017 г. Й. е освободена като управител на дружеството, без да определено друго лице за представляващ

дружеството.

Според настоящия съдебен състав е налице и втората предпоставка за ангажиране на отговорността на жалбоподателя. Без съмнение, в периода през който той е била управител на „Офроуд“ ООД за дружеството са възникнали публични задължения по ЗКПО, по ЗДДС, по ЗДДФЛ, по КСО и по ЗЗО по смисъла на чл. 162, ал. 2 от ДОПК, подробно описани по-горе. Задълженията са установени с влязъл в сила ревизионен акт.

На това място съдът намира, че следва да подчертае, че е абсолютно несъстоятелно да коментира основните доводи на жалбоподателя, насочени очевидно към игнорирането на задълженията на „Офроуд“ ООД, установени с влезлия в сила РА № Р-22220418007163-091-001/05.05.2020 г. В хода на настоящето производство по проверка на законосъобразността на РА Р-22220220008357-091-001/13.08.2021 г., съдът няма правомощието да упражнява инцидентен контрол за законосъобразност на друг административен акт, който е влязъл в сила. От тази гледна точка доводите, за това че неправилно преобразуване на финансовия резултат на дружеството по реда на чл. 46 от ЗКПО и че преведените суми от съдружника „Д. Т. Л.“, следва да се приемат като вноски в капитала на дружеството, а не като приход, биха могли да се обсъждат в производство по оспорване на РА № Р-22220418007163-091-001/05.05.2020 г. По време на проведеното срещу жалбоподателя ревизионното производство, тя е била наясно (най-малкото след получаването на ревизионния доклад), какви са основанията за установяване спрямо нея на публични задължения по реда на чл. 19 от ДОПК. В тази връзка за нея е съществувала правната възможност да поиска възобновяване на производството по издаване на РА № Р-22220418007163-091-001/05.05.2020 г., по реда на Глава седма от АПК и на основание чл. 101 от АПК. При наличие на влязъл в сила ревизионен акт, съдът не може да не вземе предвид задълженията установени в него, независимо, че касаят лице, различно от жалбоподателя в настоящето производство.

В тази връзка съдът намира, че не следва да обсъжда подробно изводите, отразени в заключението (основно и допълнително) на съдебно-икономическата експертиза, независимо, че то следва да се кредитира като мотивирано, логично, компетентно и съответстващо на събраните доказателства.

По отношение на третата предпоставка за ангажиране на отговорността по чл. 19, ал. 2 от ДОПК, съдът намира, че Е. Й. недобросъвестно е извършила разпореждане с пари от имуществото на задължено юридическо лице - „Офроуд“ ООД, представляващо скрито разпределение на печалбата. Според § 1, т. 5, б. „а“ от ДР на ЗКПО, скрито разпределение на печалбата са сумите, несвързани с осъществяваната от данъчно задълженото лице дейност, или превишаващи обичайните пазарни нива, начислени, изплатени или разпределени под каквато и да е форма в полза на акционерите, съдружниците или свързани с тях лица, с изключение на дивидентите по т. 4, б. „а“ и „б“.

Съдът не приема, аргумента, изложен в жалбата, че Е. Й. не може да бъде субект на отговорността по чл. 19, ал. 2 от ДОПК, защото към момента на

установяването на задълженията на „Офроуд“ ООД, тя вече не е била негов управител. Това възражение би имало значение, ако новият управител на дружеството е бил назначен и вписан в Търговския регистър преди или по време на ревизирания период. Както беше посочено по-горе Й. е бил управител и представляващ „Офроуд“ ООД до 04.06.2017 г., т.е. до тази дата, тя носи пълна отговорност за търговските дела на юридическото лице.

Не могат да бъдат споделени и възраженията, че парите изтеглени от сметките на дружеството, с които очевидно е могло да бъдат погасени публичните му вземания, са били възнаграждение на Й. по ДУК. В РД и в заключението на СИЕ са описани подробно сумите, получени от жалбоподателката по банков път по ДУК и тези изтеглени от нея от сметките на „Офроуд“ ООД. Страните не спорят, че Е. Й. за периода от 2012 г. до 2015 г. е получила, с посочено основание възнаграждения по ДУК сума в общ размер на 461 814,14 лева. Изтеглените парични средства от банковата сметка на дружеството са в общ размер на 119 500,00 лева: за 2012 г. в размер на 5 000,00 лева; за 2013 г. в размер на 26 000,00 лева и за 2014 г. в размер на 88 500,00 лева. При нито едно от тегленията вещото лице не установило основание. На експерта не са представени документи в тази връзка нито от оспорващата, нито от „Офроуд“ ООД. По време на проведените по делото открити заседания, вещото лице направи уточнения, посочвайки, по отношение на сумата от 89 000 лв. е работил с дефицит на документи. В действителност за 2014 г., това е сумата, отразена като задължения към персонал, но не се знае към кой персонал. Няма данни за изплащане на възнаграждение към Е. Й.. По делото няма данни дружеството „Офроуд“ ООД да е имало задължения към персонал или към трети лица в размер на 89 000 лв. Сумата, изтеглена от жалбоподателката на каса през 2014 г. в размер на 88 500 лв. при отразяването ѝ в ГФО ще бъде в размер на 89 000 лв., със закръгляване. Хипотетично може да се приеме, че Й. си е изтеглила възнаграждението сама на каса, но счетоводни данни в тази връзка няма, няма и първични документи, сочещи основанието за изтеглените средства на каса.

Вещото лице е установило, че всички сметки на дружеството са били захранвани от сметка в евро, която от своя страна е била захранвана от съдружника „Д. Т. Л.“. Това обстоятелство недвусмислено сочи, че този съдружник е финансирал дейността на дружеството, предоставяйки му парични средства, които са били използвани от Е. Й. като управител. С част от тях са били заплащани възнагражденията ѝ по ДУК, а друга част са били теглени от нея на каса от банката, без да е налице, каквато и да информация дали са били използвани във връзка с дейността на „Офроуд“ ООД, т.е. при така установените обстоятелства не може да се приеме, че сумите, преведени от „Д. Т. Л.“ са били парични вноски. Те са били приход за дружеството, за получаването, на който е следвало да бъдат заплатени дължимите данъци. Безспорно е, че тези суми не са отразени като приход в подаваните ГДД, което представлява укриване на факти и обстоятелства, имащи отношение към определянето на публичните задължения, което вследствие е довело до невъзможност за събиране на задълженията за данъци и/или задължителни осигурителни вноски.

Изтеглените от Й. суми, без съмнение са могли да покрият, част от установените публични задължения на „Офроуд“ ООД. Съдът не може да се съгласи, че те са представлявали част от договореното възнаграждение по ДУК, защото според заключението на СИЕ, същото е било изплащано по банков път с ясно посочване на основанието. При липса на посочено основание за посочените тегления и при липса на каквито и да е документи и счетоводни записвания, които да ги оправдаят, следва да се приеме, че управителя на „Офроуд“ ООД се е разпореждал с тях в своя полза недобросъвестно и без основание, осъществявайки така скрито разпределение на печалба по смисъла на § 1, т. 5, б. „а“ от ДР на ЗКПО.

Изложените разсъждения несъмнено водят до логическото изграждане на извода, че е налице е и четвъртата предпоставка за реализиране на отговорността по чл. 19, ал. 2 от ДОПК – установена е причинно-следствена връзка между недобросъвестните действия на Е. Й., описани по-горе и невъзможността за събиране на дължимите от „Офроуд“ ООД публични задължения.

Видно от представената от дирекция „Събиране“ при ТД на НАП, [населено място] информация, „Офроуд“ ООД има публични задължения в размер на 183 942,69 лв., в това число главница 126 940,05 лв. и лихви 57 002.64 лв., изчислени към 25.01.2021 г. Дългът е категоризиран като несъбираем.

По тази причина е установена и петата предпоставка за ангажиране на отговорността на Й. по чл. 19, ал. 2 от ДОПК - невъзможност да бъде събрано вземането, поради факта, че дружеството не разполага с имущество, което е в състояние да покрие тези публични задължения. Жалбоподателката не само не е предприела действия за погасяването им, а е пречатвала събирането им чрез изтегляне на суми от сметките на „Офроуд“ ООД и чрез невнасяне в срок на дължимите данъци и осигурителни вноски, което е било изцяло в нейните правомощия.

С оспорения РА са установени задължения за Е. Й., отговарящи на пълния, реален размер на непогасените задължения на „Офроуд“ ООД, чиито управител е била тя и чиито недобросъвестни действия са осуетили събирането на тези задължения, поради което е налице и шестата предпоставка за ангажиране на отговорността му по чл. 19, ал. 2 от ДОПК. РА следва да се потвърди и по отношение на установените с него лихви, защото с тълкувателно решение № 5/29.03.2021 г. по тълк. дело № 7/2019 г. на Първа и Втора колегия на Върховния административен съд изрично се приема, че в обхвата на отговорността по чл. 19 ДОПК освен главницата за непогасените задължения на главния длъжник, е налице задължение и за лихвите. В решение по дело С - 1/21 на СЕС се посочва, че съгласно чл. 273 от Директива (ЕС) 2006/112 и принципът на пропорционалност допускат национална уредба, която предвижда инструмент на солидарната отговорност да обхваща и лихвите за просрочие, които юридическото лице дължи поради неплащането на данъчното си задължение в резултат на недобросъвестно извършените действия на солидарно отговорното лице.

Съдът не намира за неоснователни оплакванията, че към момента на възлагане на ревизията на „Офроуд“ ООД, задълженията на това дружество са били вече погасени по давност. Както беше посочено по-горе, ревизионното

производство, завършило с издаването на РА № Р-22220418007163-091-001/05.05.2020 г. е протекло самостоятелно и същото няма пряка връзка с установените за жалбоподателката публични задължения по чл. 19, ал. 2 от ДОПК. Ревизионното производство срещу „Офроуд“ ООД е започнала далеч преди да изтече предвидената в чл. 171, ал. 1 от ДОПК, погасителна давност.

Не се споделят и доводите за съществено нарушение на административно-производствените правила, касаещи сроковете за издаването на РД и РА. Вярно е, че в ДОПК са определени срокове, в които органите по приходите следва да приключат ревизионното производство, но по същество тези срокове са инструктивни, а не преклузивни, т.е. след изтичането им упражняването на правомощията им не се преклудира.

Предвид на гореизложените съображения трябва да се приеме, че оспорения РА е издаден от компетентен орган, в предвидената форма и при съответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, поради което следва жалбата да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изхода на делото на ответника разноски се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, поради което съдът дължи присъждането им.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1, пр. 4 от ДОПК,
Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. Н. Й. с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица]-132, ет. 3, офис 3 срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22220220008357-091-001/13.08.2021 г., потвърден с Решение № 1879/10.12.2021 г. от Заместник-директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика, при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА Е. Н. Й., с ЕГН [ЕГН] да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на НАП – [населено място], на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК и чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим, на основание чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 8, във връзка с чл. 7, ал. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, сумата от 7042 (седем хиляди и четиридесет и два) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.